

vare noget inde paa Raadessekretariatets Vej. Jeg vil ogsaa erkende, at der paa den Liste, vi have paa Finansloven over de Forfattere og Kunstnere, der have Understøttelse, er Folk, som vi gjorde en større Tjeneste ved ikke at opmuntre til at skrive videre, men jeg tror, at under vore smaa Forhold bør vi ikke der være alt for nøjsomme, og jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg hellere vil give to, tre, fire, som ikke behøve det, Understøttelse, end sige Nej til een, der fortjener en saadan. Efter at jeg saaledes har imødegaaet den Betragtning, som den ærede Kultusminister i Gaar opstillede, tror jeg at kunne slaa fast som anerkendt fra alle Sider, at den Mand, som der her er Tale om, er i fuld Maal kvalificeret til at komme paa den Liste, vi have paa Finansloven, og hvis vi udelukke ham deraf, er det efter mit Skøn en Plej, vi sætte paa Mandsheden her i Landet.

J. Scavenius: Jeg skal ikke trætte det høje Ting længe. Jeg har kun enkelte Bemærkninger at gøre til nogle af de foreliggende Ændringer. Jeg vil begynde med at omtale, hvad der for øvrigt er blevet omtalt ret hyppigt her i Tinget i disse Dage, den ny Latinskole i Odense. Jeg er overbevist om, at vi gøre en god Gerning ved at bevilge den hertil forlangte Sum; den er ikke overdreven stor; det bliver en forholdsvis endog ogsaa billig Bygning, der bliver opført, og den skal bygges paa en god Plads, aaben og fri til alle Sider. Staten faar tillige en god og hensigtsmæssig Plads for det Provinsarkiv, som vi alle ere enige om skal bygges, og som der er Lov for skal bygges, og endvidere faar Staten, idet der flyttes bort fra den gamle Latinskolebygning, denne til fri Brug og Nytte i Postvæsenets Tjeneste. Den vedkommende Kommune, Odense, opnaar, hvad den længe har ønsket, en god og bekvem Afgang fra Jærnbanen ind til Byen, og endelig bliver det muligt at anvende en Del af den Kalkenhede, som delvis bliver tagen til Brug til den ny Latinskole og det ny Provinsarkiv, til Vortsalg. Der vil vist ikke være noget i Vejen for, at man følger, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgrets (Tauber) tilraadede Regeringen, at bortselge i alt Fald en Del af de Grunde, som ikke tages i Brug til de to Bygninger. Naturligvis bør Salget foretages paa en saadan Maade, at saa vel Latinskolen som Provinsarkivet ikke derigennem blive generede. Et andet Ændringsforslag, som jeg har et Par Ord at sige om, er det kongelige Teater, idet jeg har set, at hele Udvalget er enigt om at foreslaa Summen

til ekstraordinære Understøttelser, som hidtil har været 10,000 Kr., nedsat til 6,000 Kr. Jeg kan ikke stemme for dette Forslag, og kan for Teatrets Skyld kun beklage at det jo vel bliver vedtaget. Det vil undre mig meget, om Teaterbestyrelsen virkelig vil kunne komme igennem med de 6,000 Kr., man vil unde den. Den ærede Ordfører mente jo vel, at ikke alle teaterkyndige ere enige om en saadan Sums Nødvendighed for Teatrets Drift, en Sum, hvoraf man kan give Honorar. Dufører, o. s. v., først og fremmest til Skuespillerpersonalet, men ogsaa til andre Funktionærer ved Teatret, og oplæste i saa Henseende en Sætning af B. Hansens ny Bog om det kongelige Teater. Dertil skal jeg kun sige, at en saadan Bevilling som denne kan selvfølgelig misbruges, og det er meget muligt, at den er bleven misbrukt i Begyndelsen af dette Aarhundrede, men fordi en Ting kan misbruges, følger deraf ikke, at den ikke ogsaa kan bruges paa fornuftig Maade. Jeg har derfor ikke kunnet faa den Opfattelse af denne Mands Udtalelse, at han i og for sig skulde antage, at en saadan Bevilling som denne ikke skulde være hensigtsmæssig og nødvendig. Men den ærede Ordfører mente jo ogsaa, at denne Nedsættelse fra 10,000 til 6,000 Kr. havde og skulde have en demonstrativ Karakter, den skulde være et Tegn paa, at man her fra dette høje Tings Side vilde derigennem udtale en Dabel over Teatrets økonomiske Ledelse. Han udtalte i saa Henseende, at den nuværende Teaterchef havde jo som noksom bekendt ledet Teatret paa en saadan Maade, at Underbalancen blev større og større, og at man kunde sige, at hver Aften der spilles paa det kongelige Teater, koster Staten 1,000 Kr., og endelig mente han, at det kom særlig deraf, at Teaterchefen ikke vidste paa rette Maade at bruge de gode Kræfter blandt Skuespillerne, som vare stillede til hans Raadighed. Jeg skal nu ikke her gaa ind paa en Smødegaaelse af den ærede Ordførers Argumentation paa dette Omraade, men jeg skal kun sige, at det er i Virkeligheden at lade det gaa ud over den urette, naar man nu nedsætter denne Sum af 10,000 Kr. til 6,000, og det anerkendte den ærede Ordfører ogsaa; thi hvad sagde han videre? Han sagde: den Sum, 10,000 Kr., er jo hidtil ikke brugt alene til Skuespillerne og Skuespillerinder, men ogsaa til Funktionærer, lige ned til Arbejdere ved Teatret. Det vilde være bedrøveligt, om disse sidste skulde miste noget ved Nedsættelsen, men jeg antager, at de ogsaa efter denne fuldt ud vilde kunne faa, hvad man hidtil er vant til at